

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116200163
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116200163.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., ul. E. XX, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrej Jaroš, spol. s r.o., so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 361/20, proti odporcovi: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., ul. K. K. XXXX/XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi, ktorej rozsah bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 30P/40/2015 zo dňa 11.01.2016, zanikla dňom 31.08.2015.

II. Navrhovateľovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 07.01.2016 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi, a to s účinnosťou od 07.01.2016. Tento návrh bol vzájomným návrhom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 30P/40/2015 o zmene rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporcovi, pričom bol zapísaný ak nový návrh, vzhľadom k jeho predmetu. Podstatnou skutočnosťou, ktorou navrhovateľ odôvodňuje tento návrh je to, že sa dozvedel, že odporca už nenavštevuje strednú školu, nakoľko bol vylúčený zo štúdia a v súčasnosti je zamestnaný. Plnoletosť nadobudol dňa 18.03.2015, pričom z neúčasti na pojednávaní konanom vo veci 30P/40/2015 sa ospravedlnil tým, že je zamestnaný, je živiteľom rodiny. Z tohto jednoznačne vyplýva, že odporca je schopný sám sa živiť a sám sa aj živý, už určité obdobie.

Odporcovi bol návrh na začatie konania doručený dňa 03.04.2016. Na doručený návrh reagoval odporca písomným podaním zo dňa 10.04.2016, v ktorom uviedol najmä to, že s návrhom navrhovateľa súhlasí, avšak nesúhlasí s náhradou trov tohto konania, pretože navrhovateľ ho nevyzval na predloženie rozhodnutia o ukončení štúdia, nežiadal od neho kópiu pracovnej zmluvy a ani sa nesnažil o písomnú dohodu, ktorou by ukončili vyživovaciu povinnosť. Takisto sa zachoval čestne tým, že nepoberal výživné nad rámec vyživovacej povinnosti, teda odkedy sa zamestnal. Poštou zasielané výživné od navrhovateľa si neprevzal.

Za účelom rozhodnutia o návrhu súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal oboch účastníkov konania. Pojednávanie sa zúčastnili odporca a právny zástupca navrhovateľa. Navrhovateľ svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že zotráva na návrhu a na skutočnostiach, ktoré sú v ňom uvedené. Výživné, ktoré navrhovateľ odporcovi zaplatil po zániku vyživovacej povinnosti sa mu skutočne vracia späť poštovým poukazom.

Odporca na pojednávaní uviedol, že s návrhom navrhovateľa súhlasí. Nepopiera, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k nemu zanikla ukončením stredoškolského štúdia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkazom, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/40/2015. Medzi účastníkmi konania nie je sporné to, že odporca ukončil stredoškolské štúdium dňa 31.08.2015 a ďalej v štúdiu nepokračuje a v októbri 2015 sa zamestnal.

Podľa § 28 ods.1 písm.a/ zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 ods.1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 80 písm.c/ Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Na základe zisteného skutkového stavu a po aplikácii citovaných ustanovení zákonov, súd rozhodol o návrhu navrhovateľa tak, že určil, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporcovi zanikla dňom 31.08.2015. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu nie je neobmedzená, v zásade trvá do nadobudnutia plnoletosti dieťaťa, pričom nepretráva už po čase, kedy je dieťa schopné samostatne sa živiť. Podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov Slovenskej republiky sa za plnoleté dieťa, ktoré nie je schopné samostatne sa živiť, považuje dieťa, ktoré sa pripravuje štúdiom na budúce povolanie. V danom prípade odporca ukončil svoju prípravu na budúce povolanie ukončením stredoškolského štúdia dňa 31.08.2015 a v príprave na budúce povolanie nepokračuje. Samotný odporca sa vyjadril, že nepopiera, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k nemu zanikla ukončením stredoškolského štúdia. Na základe vykonaného dokazovania má tak súd za preukázané, že odporca je schopný samostatne sa živiť odo dňa, nasledujúceho po dni ukončenia stredoškolského štúdia. Tento záver súdu podporuje aj tá skutočnosť, že odporca sa od 12.10.2015 aj zamestnal.

Súd rozhodol rozsudkom tak, že určil deň zániku vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporcovi, pretože táto právna skutočnosť nastala zo zákona. Podľa názoru súdu táto rodičovská povinnosť zaniká zo zákona, ak nastane zákonom predpokladaná skutočnosť. Rovnako táto povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká zo zákona a nie rozhodnutím súdu. Rozhodnutím súdu sa iba deklaruje zánik tejto zákonnej povinnosti. Rozsah tejto vyživovacej povinnosti sa naopak upravuje rozhodnutím súdu, ktoré má tak konštitutívnu povahu. Právny záujem navrhovateľa na určení zániku vyživovacej povinnosti je daný, pretože jeho právne postavenie je bez tohto určenia neisté. Táto neistota spočíva v tom, že navrhovateľ nevie, či jeho vyživovacia povinnosť stále trvá alebo už zanikla. V súvislosti s požadovaným určením zániku vyživovacej povinnosti od 07.01.2016 súd uvádza, že podľa § 153 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku môže súd prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, zo zákona o rodine vyplýva kedy dochádza k zániku vyživovacej povinnosti rodičov k deťom.

Podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ bol v konaní plne úspešný, avšak súd mu náhradu trov konania nepriznal, pretože je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorým je predmet tohto konania, resp. okolnosti tohto konania. Navrhovateľ je rodičom odporcu, voči ktorému mal do 31.08.2015 vyživovaciu povinnosť. Táto skutočnosť v spojení so skutočnosťou, že od začiatku tohto konania odporca uznal dôvodnosť návrhu, vedie súd k záveru, že je v rozpore s požiadavkou spravodlivého rozhodnutia, ak by súd zaviazal odporcu, syna navrhovateľa, na náhradu trov konania navrhovateľa, ktoré si v návrhu uplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.